

Да гледашъ по-много за твойта угода,
 Канона да пазишъ, вода да светишъ,
 Да пѣешъ, да ржсишъ, да пиешъ, да спишъ.
 Сирака, що плаче, скърбѣта, що се моли,
 Сюрмаха, що турчинъ ограби, оголи,
 Жената, що вайка на вратня ти тамъ,
 Облѣна вѣвъ сълзи, покрита съсъ срамъ,
 Момата, що силятъ туркиня да стане,
 И братъ ти, що гине отъ кървави рани,
 И тѣзъ, що си дигатъ напраздно гласѣтъ
 Да искатъ защита и правди и сждѣ,
 И тие, що гниятъ вѣвъ влажна затворка,
 Не трѣбваше въ тебе да иматъ подпорка,
 Когато ти самъ си доволенъ, честитъ,
 Дѣцата ти пълни, корема ти ситъ.

Ти трѣбаше колчимъ при сждника влязвашъ,
 Не правда да диришъ, а еветъ да казвашъ;
 Да пждишъ, прѣзирашъ, тозъ който е слабъ,
 На силний да бждешъ покоренъ и рабъ,
 Слуга на киръ Жека, слуга на Хасана;
 За користъ нищожна, по страсть неразбрана,
 Да прѣдадешъ даже най-храбриятъ синъ,
 Тѣй, както прѣдъ врѣме стори другъ единъ
 Съсъ твоего расо, и звание свято*)
 По тозъ мждъръ начинъ, съсъ тоя способъ
 Ти щеше да бждешъ най-чесниятъ попъ,
 Угоденъ на Бога и правъ прѣдъ Агата. —

Не щяхъ да те видж, както те видяхъ,
 Съсъ вързани ржцѣ, облѣнъ въ потъ и прахъ
 Ругаятъ и каранъ отъ сганъ заптиета,
 Катъ най-лошъ прѣстжпникъ, катъ страшенъ комита.

Нещеше да гинешъ въ тъмницата днесъ,
 Удавенъ отъ скърби, блѣденъ и злочестъ;
 Да мислишъ, о, старче, съ душа наранена,
 Какъ твоята челядь плаче нажалена,
 Да пжшкашъ вѣвъ мрака, безъ миръ и безъ сънь,
 Отъ вериги стрясканъ, отъ тѣхния звѣнь:

*) Попъ Кръстю, отъ Ловечъ, който прѣдаде Левски.